

egnet til at beklæde denne Post. Inden for selve Intendanturen har man ikke kunnet finde ham, og man har da udset en Oberst i Hæren, men man har, som det har forekommet Udvalget, med Rette ment, at denne Mand, inden han traadte ind i Bestyrelsen af denne store og meget vigtige Branche, maatte have Indsigt i Administrationens Details, og derfor har man foreslaaet, at give ham Vejlighed til i et Aar at følge med denne Administration i alle dens Enkeltheder, ved af den nuværende Generalintendant at blive sat ind i Forretningerne, saaledes at han, naar den Tid kommer, at han skal ansættes, kan træde ind med fuldstændig Kendskab til Forholdene i den Branche, her er Tale om, som er af overordentlig Vigtighed for Hæren, og ogsaa af overordentlig økonomisk Betydning. Jeg tror derfor, det maa siges, at det rent økonomisk set er vel anvendte Penge, at man sætter denne Mand i Stand til at vinde et Indblik i de Forhold, som han ellers maatte savne. Derved vil der kunne spares mange, mange Gange den Sum, her er Tale om, ligesom det ogsaa er af Interesse for det værnepligtige Mandskab, at den Mand, der staar i Spidsen for Forplejningen, har saa fuldstændig Indsigt i Forholdene som vel muligt; derved vil undgaaes mange Ulemper for de værnepligtige, det vil enhver kunne indse. Vi have altsaa ment, at Bevillingen burde tiltrædes. — Det næste Vædringsforslag, jeg skal omtale, er Nr. 326, Understøttelse til Enkefru M. C. Hansen. Der foreligger her paa ingen Maade noget Krav paa Statskassen. Det er, om man vil, en fuldstændig Skønsag, om man skal give en Understøttelse eller ikke. Hendes Mand var Kantor ved Citadelskirken fra 1872 af, indtil sin Død i Sommeren 1892. Baade han og Enken ere personlig meget vel anbefalede af kompetente Mænd. Hun er overordentlig ulykkelig stillet, idet hun kun har 134 Kr. at leve af og ingen Familie at støtte sig til, saa Udvalget har ment, at det var stemmende med Rimelighed og Villighed, at bevilge den foreslaaede Understøttelse af 200 Kr. Noget lignende gælder det næste Vædringsforslag Nr. 327, Understøttelse til Fru M. C. M. Klein. Heller ikke her kan der være Tale om noget som helst Krav; det er atter her, om man vil, en Naadesag, men der er ret stærke Grunde, der tale for her at bevillige 400 Kr. Kaptajn Klein faldt for Aldersgrænsen i 1887, fik Ansættelse som Bogholder ved Skodsborg Badeanstalt, gjorde sig skyldig i Tyveri, blev dømt ved Højesteret, og separeret fra sin Hustru, eller var maaste for Resten frasepareret allerede tidligere.

Kaptajn Klein havde paataget sig ved Separationen at udrede Underholdningsbidrag til hende; men da han paa Grund af Forskyldelsen blev fradømt sin Pension, har han aldeles ingen Subsistensmidler, saa at han ikke har kunnet opfylde den Forpligtelse, der paahviler ham. Fru Klein er som Følge deraf ganske overordentlig ulykkelig stillet. Dels paa Grund af Forholdet i det hele taget og ogsaa i økonomisk Henseende. Hun har intet at leve af, er svag og har en svag, uarbejdsdygtig Datter. Udvalget har ment ikke at kunne holde sig tilbage fra at bevilge de 400 Kr. — Med Hensyn til § 26 har jeg intet at bemærke. De Vædringsforslag, her ere stillede af Krigsministeren, tiltraadte af et Mindretal, ere alle Gængere fra 2den Behandling, og jeg skal ikke komme tilbage dertil.

J. C. Christensen: Heller ikke jeg skal opholde mig ved de Poster, som bleve udstemte ved 2den Behandling, og som den højtærede Krigsminister nu har gentaget. Han har stillet dem alle, om det saa er Gendarmene, ere de komne med, skønt de ere komne noget sjokkende bag efter. Jeg skal ikke opholde mig derved, men har kun forlangt Ordet for at dvæle lidt ved Vædringsforslag Nr. 315.

Vædringsforslag Nr. 315 have vi ikke kunnet tiltræde, fordi vi mene, at det paa ingen Maade er en Følge af de bestaaende Love, at en saadan Oberst skal ansættes i Forplejningskorpset. For Tiden er der en Generalintendant ved Forplejningskorpset, som skal afgaa om 1 Mars Tid, og nu siger Ministeriet, at det gælder om at faa en anden Mand ind i hans Plads, der kan overtage Forretningerne og forestaa hele det Omraade. Nu hedder det i Loven af 26de Maj 1868 § 10 sidste Punktum: „som Generalintendant kan ansættes en dertil egnet Officer eller Embedsmænd, der staar eller har staaet i Tjeneste som saadan ved Hæren“. Man ser altsaa, at det Udvalg, man har at vælge imellem for at faa en saadan Mand ansat, slet ikke, som det synes at fremgaa af den ærede Ordførers Udtalelser, er saa lille, at man er tvungen til at vælge imellem Oberster, som nu ere i Hæren. Loven om Forplejningskorpset siger jo udtrykkelig, at dertil kan ansættes en Officer eller anden Embedsmænd, som egner sig dertil. Man kan altsaa gaa ret vidt; det, der fordres, er kun, at han skal staa eller have staaet i Tjeneste ved Hæren. Nu synes vi nok, at naar man ved Forplejningskorpset, foruden den nuværende Generalintendant har 3 Stabsintendanten og 3 Oberintendanten, saa